

Odločba Višjega sodišča RS: VDS Sklep Pdp 388/2001

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VDS01247

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče Ljubljana

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne spore

Datum: 15.3.2001

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: kolektivni delovni spor - začasna odredba - dovoljenost pritožbe - sestava senata - absolutna bistvena kršitev določb postopka

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

Zveza: ZDSS člen 10, 10/2, 42, 51, 51/3, 57, 59. ZSDU člen 29, 30, 31, 32, 32/2, 33, 34, 53, 53/1. ZIZ člen 212, 272, 276. ZPP člen 339, 339/2, 339/2-1, 350, 350/2, 354, 354/1.

Besedilo

Jedro:

Zoper sklepe o začasni odredbi v kolektivnem sporu lahko udeleženci vložijo pritožbo le skupaj s pritožbo zoper odločitev o glavni stvari, saj posebna pritožba med postopkom zoper začasno odrebo ni dovoljena. Delovno sodišče mora v kolektivnem sporu odločiti v senatu petih sodnikov, od katerih je eden predsednik senata, dva pa z liste kandidatov delodajalcev in dva z liste kandidatov delojemalcev. Odločanje v senatu treh sodnikov je dopustno le pri odločanju o predlogu za izdajo začasne odredbe. Če sodišče o glavni stvari odloči v senatu treh sodnikov, je podana absolutna bistvena kršitev določb pravnega postopka po 1. tč. 2. odst. 339. člena ZPP.

Izrek:

1. Pritožba zoper sklep z dne 6.2.2001 se zavrže. 2. Pritožbi zoper sodbo se ugodi in se sodba sodišča prve stopnje razveljavi ter zadeva vrne sodišču prve stopnje v novo odločanje. 3. Pritožba zoper sklep o izdaji začasne odredbe se zavrne in se potrdi izpodbijani sklep sodišča prve stopnje.

Obrazložitev:

I. Sodišče prve stopnje je v tem kolektivnem delovnem sporu s sklepom z dne 6.2.2001 prvi predlog predlagateljev za izdajo začasne odredbe zavrnilo. Zoper sklep o zavrnitvi predloga za izdajo začasne odredbe se pritožuje predlagatelj A.A. in predlaga razveljavitev izpodbijanega sklepa ter izdajo začasne odredbe. Pritožba zoper sklep z dne 6.2.2001 je nedovoljena. Sodišče prve stopnje je predlog za izdajo začasne odredbe, vložen dne 30.1.2001 obravnavalo skladno z določbami 51. člena ZDSS, ki mu nalaga, da mora o predlogu za izdajo začasne odredbe odločiti brez odlašanja, najkasneje v roku treh dni. O začasni odredbi odloča senat treh sodnikov izven obravnave. Isti člen tudi določa, da zoper ta sklep ni posebne pritožbe. Tako pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje v sklepu z dne 6.2.2001 dalo napačen pravni pouk, ko je napisalo, da je zoper sklep dopustna pritožba v roku treh dni. Zoper sklepe o začasni odredbi lahko udeleženci vložijo pritožbo le skupaj z glavno stvarjo iz razloga,

ker zakon ne predvideva posebne pritožbe med postopkom. Pritožbeno sodišče je tako moralo že zaradi zgoraj navedenih razlogov pritožbo predlagatelja A.A. zavreči. Pri tem pa pritožbeno sodišče še ugotavlja, da v dosedanjem postopku sodišče prve stopnje ni ugotovilo, ali je A.A. upravičen predlagatelj v tem kolektivnem delovnem sporu glede na določbe 1. odst. 53. člena ZSDU. Vendar glede na dejstvo, da pritožba ni dovoljena za odločitev o pritožbi to ni bilo pomembno. II. Sodišče prve stopnje je dne 16.2.2001 izdalo sodbo (pravilno: odločbo) in sklep, s katerima je kot nezakonit razveljavilo postopek za izvedbo volitev in volitve v svet delavcev P. d.d. z dne 19.1.2001 in odločilo, da vsaka stranka trpi svoje stroške postopka ter s sklepom ugodilo predlogu za izdajo začasne odredbe, s katero se Svetu delavcev P. d.d. prepove delovati in sprejemati sklepe, morebitne že sprejete sklepe sveta pa prepove izvršiti do pravnomočne razsodbe o razveljavitvi volitev. Zoper sodbo in sklep se v odprtem pritožbenem roku pritožujeta udeleženca Volilna komisija in Svet delavcev P. d.d.. Pritožbo vlagata zaradi zmotne uporabe materialnega prava in bistvene kršitve določb postopka. Menita, da predlog za sodno varstvo ni pravočasen glede na rok določen v 33. členu Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (ZSDU - Ur. l. RS, št. 42/93). Predlagatelji so namreč svoj predlog vložili dne 30.1.2001, ki pa je bil nepopolen in so ga dopolnili šele 12.2.2001. Ker sodišče predloga ni vračalo v popravilo, ni mogoče uporabiti roka iz 42. člena Zakona o delovnih in socialnih sodiščih (ZDSS - Ur. l. RS, št. 19/94). Tudi v primeru, da sodišče teh navedb ne sprejema, pa je tudi nepopolni predlog za sodno varstvo z dne 30.1.2001 prepozen. Predlagatelji so dodatna predloga za kandidata za svet delavcev vložili na dan volitev z dne 19.1.2001, ko so bile volitve že v teku, tako da so že takrat vedeli, da naj bi jim bila njihova pravica kršena. Tako je že dne 19.1.2001 pričel teči 8-dnevni rok za vložitev zahteve za sodno varstvo, ki je glede na določbo 33. člena ZSDU potekel 29.1.2001. Pritožnika tudi menita, da bi predlagatelji morali, v kolikor so menili, da rok 21 dni za vložitev kandidatur ni spoštovan z razpisom volitev na dan 19.1.2001 izpodbijati sklep zbora o razpisu volitev kot nezakonit. Ker tega niso storili je predlog predlagateljev za sodno varstvo

neutemeljen. Podredno pa še navajata, da v ZDSU ni nikjer določeno, da mora med dnevom razpisa volitev in samimi volitvami poteči 21 dni. Zato volitve iz razloga, ker je med razpisom in volitvami ni minilo 21 dni ne morejo biti nezakonite. Sklep o razpisu volitev je bil namreč sprejet z večino glasov na zboru delavcev. Tega sklepa ni nihče izpodbijal, zato je postal pravno veljaven in obvezujoč, vsled česar so volitve zakonite. Iz enakih razlogov pritožnika izpodbijata tudi sklep o izdaji začasne odredbe, saj menita, da predlagatelj niso izkazali verjetnosti obstoja svoje terjatve, torej dejstva, da naj bi bile volitve v svet delavcev nezakonite. Zato predlagata, da pritožbeno sodišče pritožbi ugotovi in izpodbijano sodbo in sklep spremeni tako, da predlog predlagateljev za sodno varstvo in izdajo začasne odredbe zavrže, podredno pa, da obe izpodbijani odločbi spremeni tako, da oba predloga zavrne kot neutemeljena. Pritožba zoper sodbo (pravilno: odločbo, kot to izhaja iz določb 57. člena ZDSS) je utemeljena, pritožba zoper sklep o izdaji začasne odredbe je neutemeljena. Pritožbeno sodišče najprej ugotavlja, da je sodišče prve stopnje pri odločanju o tem kolektivnem delovnem sporu zagrešilo absolutno bistveno kršitev določb postopka iz 1. tč. 2. odst. 339. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP - Ur. l. RS, št. 26/99), na kar mora pritožbeno sodišče paziti po uradni dolžnosti, ko preizkuša sodbo (odločbo) sodišča prve stopnje (2. odst. 350. člena ZPP). ZDSS namreč v 2. odst. 10. člena določa, da v kolektivnih delovnih sporih sodi sodišče prve stopnje v senatu, ki je sestavljen iz enega sodnika, ki je predsednik senata in štirih sodnikov porotnikov, od katerih sta dva izvoljena z liste kandidatov delavcev in dva z liste kandidatov delodajalcev. Le v primeru, ko sodišče prve stopnje odloča o predlogu za izdajo začasne odredbe v kolektivnem delovnem sporu odloča v senatu treh sodnikov, kot to določa 3. odst. 51. člena ZDSS. Sodišče prve stopnje pa je bilo napačno sestavljeno, saj je v isti sestavi - senatu treh sodnikov odločalo tako o predlogu začasne odredbe, kot o glavni stvari v tem kolektivnem delovnem sporu. Po določbi 59. člena ZDSS se v sporih v zvezi z volitvami sveta delavcev res odloča brez obravnave v roku treh dni, vendar to ne pomeni, da v teh primerih odloča senat treh sodnikov, kot je to izrecno določeno za odločanje o začasnih odredbah v kolektivnih delovnih sporih. Zato bi v konkretnem primeru moralo sodišče prve stopnje odločati v senatu petih sodnikov, sestavljenem v skladu z 2. odst. 10. člena ZDSS. V tako sestavljenem senatu bi lahko odločalo sodišče prve stopnje tudi o predlagani začasni odredbi, če je odločalo istočasno o glavni stvari in o začasni odredbi. Ker pa je bil senat pravilno sestavljen za odločanje o začasni odredbi v tem delu odločitve ni podana absolutna bistvena kršitev pravil postopka, je pa podana v delu, v katerem je sodišče prve stopnje odločalo o glavni stvari. Pritožbeno sodišče je tako moralo sodbo (odločbo) sodišča prve stopnje razveljaviti že zaradi absolutne bistvene kršitve pravil postopka, kot to določa 1. odst. 354. člena ZPP. V ponovljenem postopku bo moralo sodišče prve stopnje odločati v senatu sestavljenem kot določa 2. odst. 10. člena ZDSS, pri čemer bo moralo najprej ugotoviti, ali so vsi predlagatelji aktivno legitimirani za vložitev predloga, glede na določbe 53. člena ZDSS, ki določa, kdo lahko pred sodiščem zahteva razveljavitev volitev (predlagatelji in kandidati za člane sveta delavcev). Iz listin, ki se nahajajo v spisu izhaja, da izpolnjujejo pogoje trije predlagatelji B. M., B. R. in M. P.. Tako bo

moralo sodišče prve stopnje preostala dva predlagatelja pozvati, da izkažeta, da izpolnjujeta pogoje za vložitev predloga na sodišče. Nato bo moralo sodišče prve stopnje ugotoviti, ali je predlog vložen dne 30.1.2001 pravočasen glede na določbe 1. odst. 53. člena ZSDU. Da bo lahko to ugotovilo, pa bo moralo pridobiti podatke o tem, kdaj je volilna komisija razglasila volilne rezultate (4. odst. 45. člena ZSDU). Od javne objave volilnih rezultatov namreč teče rok 8 dni za vložitev predloga na sodišče (1. odst. 53. člena ZSDU). Po dosedanjih podatkih, ki so v spisu namreč uporaba določbe 33. člena ZSDU ne pride v poštev iz razloga, ker ni izkazano, da bi volilna komisija zavrnila predloga kandidatur kot to določa 3. odst. 31. oz. 2. odst. 32. člena ZSDU. V takem primeru pa bi imeli upravičeni predlagatelji iz 33. člena pravico pritožbe na pristojno sodišče v 8-ih dneh od javne objave sklepov o zavrnitvi predlogov kandidatur. V primeru, da postopek kandidiranja članov sveta delavcev ni izpeljan skladno z določbami ZSDU in ni izveden postopek po določbah od 30. do 34. člena ZSDU, tako da ni možno uveljavljanje sodnega varstva po določbi 33. člena ZSDU, je možno izodbijati sam postopek volitev po določbah 53. člena ZSDU in sicer najkasneje v roku 8 dni po javni objavi volilnih rezultatov. Neutemeljene so pritožbene navedbe udeležencev, da predlagatelji ne izpolnjujejo pogojev za sodno varstvo, ker bi morali zahtevati razveljavitev sklepa zbora delavcev o razpisu volitev članov sveta delavcev. ZSDU namreč takega postopka ne predvideva in omogoča sodno varstvo le na dveh točkah volilnega postopka in sicer po zaključku kandidatnega postopka v primeru zavrnitve kandidatnih predlogov (33. člen ZSDU) in po zaključku volitev (53. člen ZSDU). Pritožbo zoper sklep o izdani začasni odredbi je pritožbeno sodišče zavrnilo, potem ko je ugotovilo, da je bila sprejeta v pravilni sestavi senata. Sodišče prve stopnje se je pri izdaji začasne odredbe sicer napačno sklicevalo na določbo 276. člena Zakona o izvršilnem postopku. Zakon o delovnih in socialnih sodiščih ureja izdajo začasnih odredb v kolektivnih delovnih sporih v 1. odst. 51. člena, kjer je določeno, da lahko sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog predlagatelja izda začasne odredbe, ki se uporabljajo v izvršilnem postopku, da se prepreči samovoljno ravnanje, ali odvrne nenadomestljiva škoda. Začasne odredbe v izvršilnem postopku določa Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ - Ur. l. RS, št. 51/98). Tako je v 272. členu določeno, da sodišče izda začasno odredbo v zavarovanje nedenarne terjatve, če izkaže upnik za verjetno, da terjatev obstoji, ali da mu bo terjatve zoper dolžnika nastala. Glede na dosedaj zbrane podatke obstaja verjetnost, da je predlog vložen pravočasno. Med udeleženci pa je nesporno, da ni bil spoštovan 21-dnevni rok določen v 29. členu ZSDU, v posledici česar dva kandidata nista bila uvrščena na kandidatno listo za člane sveta delavcev. To pa pomeni kršitev volilnega postopka, ki vpliva na zakonitost in pravilnost volitev. Delovanje nezakonito izvoljenega sveta delavcev pa bi lahko povzročilo nenadomestljivo škodo, zato je izdana začasna odredba utemeljena. Glede na vse navedeno je pritožbeno sodišče pritožbo zoper sklep o izdani začasni odredbi zavrnilo.

Zveza:

ZDSS člen 10, 10/2, 42, 51, 51/3, 57, 59. ZSDU člen 29, 30, 31, 32, 32/2, 33, 34, 53, 53/1. ZIZ člen 212, 272, 276. ZPP člen 339, 339/2,

339/2-1, 350, 350/2, 354, 354/1.